

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια πέντε,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ὕχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας, Ὄσιε Βλάσιε, Ἱερωσύνης δόξη, ὥσπερ φοῖνιξ δικαίων, ἔξήνθησας
παμμάκαρ, καρποὺς θεϊκούς, μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ
ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς, διαπρέψας, Ἱερομάρτυρος Χριστοῦ, ἄθλητικούς ἀγῶνας, ὑπομεῖνας γενναίως, ἐν δι'
ἀμφοτέρων, στέφος λαβών, ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἄθλητικοίς, διὸ πρέσβευε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Θείω ρώσθεῖσαι γυναικες, ζήλω τῆς πίστεως, τοὶς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐστέφθησαν
σὺν τέκνοις, θαῦμα φρικτόν! τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ
αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Ως προμηθέα σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, καὶ λογικῶν θρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων, πάντας
γὰρ ἰσχύεις, θεράπον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ιάσθαι πιστῶς, τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν
πεπλουτηκῶς, δαψιλευεις τὰ θαυμάσια.

Χριστὸς τὸ ζὴν σοὶ παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίστει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν,
Βλάσιε θεόφρον, ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμότατα τέθνηκας, καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν
τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προστρέχω πάντοτε, ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμοὺς καθ' ἔκάστην,
ὑμῶν καὶ εὐλογῶν σὲ καὶ τὴν πολλήν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πάσι μου τοὶς κακοίς,
ἥν ἐνδείκνυται Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἀναρτηθέντα ως εἶδεν, ἐπὶ σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνωδοῦσα ἐβόα. Γλυκύτατόν
μου Τέκνον, τὶ τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρί, ἐπὶ ξύλου
προσηλώθης σαρκὶ;

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐκτὸς τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἔξῆς, Ἰδιόμελα.

Δόξα... Ὕχος πλ. β' Τοῦ Στουδίτου

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἔξήνθησας δαυΐτικῶς, ὥσπερ φοῖνιξ
ἐν ταῖς αὐλαὶς τοῦ Κυρίου, καὶ ώσει κέδρος ἐπληθυνθῆς τοίς κατορθώμασιν, ως ἅμπελος δὲ εὐθηνοῦσα
ἐν οἴκῳ Θεού, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, τεμνόμενος βασάνων ποιαίς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγῶνων σου,
ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν, ἐξ οὗ πιόντες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληρούμεθα, καὶ συμφώνως
συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμη τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημούμενόν σε, αἵτούμενοι
λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Ἡ Πάναγνος ως εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ

μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα... Ἡχος δ'

Ως καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τὴν ἐνεργεία καὶ δυνάμει τῶν θείων λόνων σου, γυναικας φιλοθέους ὑπείληψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικοῦς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννόων ἐν Χριστῷ, μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυιμφῶνα οὐράνιον φαιδρώς συναγάλλη, διπλῶ στεφάνω τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἔξαιτούμενος σὺν αὐταῖς τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἐπομβρίας Πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταγλύκανον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοίς ἀποσμήχουσαν, καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζώου πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ως ἔώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμα μενον, ἔξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε. Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ μὲ μόνην ἔάστης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὑρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ιερομάρτυς Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

"Υμνοις κροτῷ σὲ Μάρτυς, εὐσεβιοφρόνως. Ο Ιωσήφ.

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. δ'

Ο Είρμος

«Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ δουλείας, ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶντες, Ἄσωμέν σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότῃ».

"Υμνοις τὴν φωσφόρον καὶ σεπτήν, καὶ ιεράν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντος πιστῶς, Χριστοῦ Ιερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, αἴγλη φαεινοτάτη, παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτήρσιν ἐν τρισίν, Ὁμοιογῶν θεότητα, πολυθείας ἀχλύν, ἀπήλασας καὶ ὅρθρος, αὐγάζων εὐσέβειαν, ὥφθης Ιερομάρτυς, τοὶς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατουμένοις.

Νύκτα ἀθείας ἀστραπαίς, τοῦ Ιεροῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας φωστήρ, κοσμούμενος ἐδείχθης, θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρτυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Θεοτοκίον

Ολην καθαρὰν σὲ εὐρηκῶς, ὁ καθαρὸς ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύῃ σου, ἀγνὴ Παρθενομῆτορ, καὶ σάρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἀμαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ωδὴ γ' Ο Είρμος

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου».

Οι ταὶς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων, τῆς πρεσβείας τὴ δρεπάνη καθαίρονται, προστάτην σὲ προσκαλούμενοι.

Τὴ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεύσει ὄλικωτάτη, βασάνων ἔνεγκας τρικυμίαν, ἔξιομένης τῆς σαρκός σου, ὡς πάσχοντος ἐτέρου, σὺ διακείμενος.

Ώς Ιεράρχης, ὡς ἀγίτητος Αθλοφόρος, ὡς θεία δόξῃ ἡγλαισμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ νὺν παρίστασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων ὡς πάντων οὖσαν ἀγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ Ἰμακαρίζουσιν, ἀνθρώπων θεομακάριστε.

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐκβλαστήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Ιερουργέ, πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον, καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγης, θυσίᾳ γενόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τοῦτο βιώμεν σοί. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἄγιαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κοσμικόν, καὶ ταγμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμόν, ἐν κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα, πρὸ γὰρ τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, ὡς βροτῶν μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον, ὅθεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κοσμία, ὥραθης Μητρόθεε, κοσμιότητι Τόκου σου, τὸν γὰρ κόσμον ἐκόσμησας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι' αὐτοῦ, καὶ Ἀγγέλων πάντα τὸν διάκοσμον, κατακοσμεῖς ὑπερκάλως, ἐν σοὶ κοσμοσώτειρα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἅμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. Οἱ μὲν κόσμοις ἀγάλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταυρωσιν, ἦν πὲρ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοὶς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὦδὴ δ' Ὁ Είρμὸς

«Ἐξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκοῦσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε, καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν».

Ἐχων τὴν ψυχήν, ἀϋλῳ φωταυγεία, Μάρτυς καὶ ποιμήν, φαιδρῷς αὐγαζομένην, δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, Ὄμολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης Ιερεύς, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, στῦλος ἀκλινής, καὶ βάσις εὐσεβείας, καὶ ἀληθείας ἐδραίωμα ἐγνωρίσθης, τὴ Εκκλησία, Μάρτυς Βλάσιε.

Ἄρνας λογικούς, ἐποίμανας ὄσιως, θῦμα δὲ δεκτόν, προσήχθης τῷ Δεσπότῃ, ὀλοκαυτούμενον ἀνθραξι μαρτυρίου, Ιερομύστα πανσεβάσμιε.

Ῥήσει σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγη, χείλη πονηρά, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, Ιεροκῆρυξ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Τόμον σὲ καινόν, προεῖδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διαρρήξαντα Κόρη τῆς ἀμαρτίας, τῶν Προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

Ὦδὴ ε' Ὁ Είρμὸς

«Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, διασκέδασον, φωτοδότα Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαί μοὶ τὸ φῶς τῶν προοταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σέ».

΄Υπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκήσεις ἀοίδιμε, ἐν τῷ δεινῷ τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ ταράσσων ἔχθρούς, τὴν πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει Ποιμήν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων Μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητὴς γεγονῶς, συνηριθμήθης ἀξίως, Μαρτύρων στρατεύμασιν.

΄Ενθέω πεποιθήσει, προσευχῶν σου μάστιξι, θήρα Πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἥν ἀδίκως συνέσχε, πιστοῦ γυναίου πληρῶν, συμπαθεστάτη καρδία τήν αἴτησιν Βλάσιε.

Θεοτοκίον

΄Υμνούμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχεία, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτη τοῦ ὄφεως Πάναγνε.

΄Ωδὴ σ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἴλασθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόητα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Συνήθλησέ σοὶ χορός, σεπτῶν γυναιίων ἀοίδιμε, ῥωσθεῖσαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἔχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο τὸ διάδημα.

΄Ερρώσθη τὸ ἀσθενές, Θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι, ἵδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναικες ἡρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὔαν, Παραδείσου ἔξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν, δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουρανίου ναοῦ, κειμήλια ἔμψυχα, ἐαυτὰς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνατε.

Θεοτοκίον

΄Ο θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβίμ ὁ ὑπέρτερος, νεφέλῃ ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὅμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν ἀχλύος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Κοντάκιον Ὕχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

΄Ο θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

΄Ο Οἶκος

΄Πώιμη Θεοῦ ἐνισχυθείς, ὡς θεόφρον, ὡς Ἱερὸς Ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι θείαις ἀναδέδειξαι, τῶν ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις, ἀθλοφόρος ὡράθης καὶ στεφανίτης, τῆς Άαρων ὑπερήρθης θυσίας, ὡς μύστης Χριστοῦ, σὺν Ἀβελ αἵμα τὸ θεῖον ἀνακράζει Θεῷ τὴν σφαγήν σου, καὶ θρόνω θείω τοῦ κτίσαντος παρεστώς, σὺν Ἀγγέλων τοὶς τάγμασι πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον

Τὴν IA' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Αρχιεπισκόπου Σεβαστείας.
Στίχοι

- Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεὶς διὰ ξίφους,
- Άλγονσι λαιμοὶς ρευμάτων εἴργει βλάβας.
- Ἐνδεκάτη Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, οἱ Ἅγιοι δύο Παιᾶς, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἅγιῳ Βλασίῳ, μετὰ τῶν ἐπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Βαβαὶ τοσαύτης παιδίων εὐθαρσίας!
- Σπεύδουσιν ἄμφω, ποιῶν ἐκτμηθῆ φθάσαν.
- Κτείνει γυναικας ἐπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,

- Οὐ τὴ γυναικῶν συσχεθείσας δειλίᾳ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εύρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἅγιου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδόρου.

Στίχοι

- Φανεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,
- Τοὶς ζῶσι πιστοὶς ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὄρθοδοξίαν.

Στίχοι

- Θεοδώραν Ἀνασσαν εὺσεβεστάτην,
- Χριστὸς Βασιλεὺς ἀξιοῦ θείου στέφους.

Ταὶς αὐτῶν Ἅγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Ωδὴ ζ' Ό Είρμὸς

«Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστασίᾳ, οἱ Παῖδες δὲ ἔψαλλον. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων, κτησάμενος καρδίαν, ἀπροσκόπτως παρέδραμες, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἔχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας Σοφέ, τὴ παρουσία σου.

Ἐραντισμῶ τῶν αἰμάτων σου, πλάνης φλὸς ἀπεσβέσθη, τὴ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα Βλάσιε. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σκιαῖς οὐκ αἰνίγμασιν, δὲν ἐπόθησας βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον, πρόσωπον λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ μέλπεις γηθόμενος. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νυσταγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας, ἀμαρτίας κατέλαβεν, ὑπνος θανατηφόρος, διὸ μετανοίας με, πρὸς ζωηφόρον αὐγήν, Ἀγνὴ ἐξέγειρον καὶ σώσον με.

Ωδὴ η' Ό Είρμὸς

«Ο στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ύμνεῖ Ἡλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ως κριὸς ἐθελόθυτος, ώς ιερεῖον δεκτόν, ώς ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσήχθης τῷ τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύρων συνήφθης ὁμηγύρει, μέλπων σύν Ἀγγέλοις, τὴν Ἱερωτάτην Παμμάκαρ ὑμνωδίαν.

Σταλαγμοὶς τῶν αἰμάτων σου, ἀποξηράνας βυθὸν ἀθεῖας Μάρτυς, ἔβλυσας κόσμῳ, ἰαμάτων κρουνούς, παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντοίων, τῶν ἐν πίστει σοὶ καταφευγόντων, καὶ ὑπερυψούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, Ἱερῶν γυναιίων χορός, ἐβόα ὁ Μακάριος, ὅθεν ξεόμεναι, καὶ πυρὶ ὄμιλοῦσαι, καὶ σιδήρῳ κάρας ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὑμνουσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἴερὰν σὲ προήγγειλαν, Παρθενομῆτορ φωναί, ἐσομένην Κόρη, τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν τροφόν, γέννησιν ἄρρητον, ώς καὶ σύλληψιν ξένην κεκτημένην, ὅθεν σὲ ύμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ' Ό Είρμὸς

«Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὅρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν».

Ως ύπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἷματι Μάρτυς, ἐπιβὰς τὰς ἄνω μονάς, κατέλαβες ὡραῖος, ἀγλαῖαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ στεφοδότῃ σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῆν Ἡλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες, καὶ τῶν ἡδυπνόων Χριστὲ ὁσφρανθείσαί σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν πάθος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἡξιώθησαν.

Ημεροφαής ὡς ἀστήρ, ταὶς ἄνω χορείαις αὐλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην, τοὺς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ῥύσαι ταὶς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Χριστὸν τὸν διακρατοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν, χειρὶ ἀγνὴ Παρθενομῆτορ, ὃν ἱκέτευε ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίστην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον Ἐν πνεύματι τῷ ἵερῳ

Μαρτύρων σὲ ὡραῖσμα, Ἱερέων τὸ κλέος, γινώσκομεν πανόλβιε, Βλάσιε Ἱεράρχα, ὡς θῦμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ τέθυσαι, τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν, ἐκουσίως ἔλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστω, καὶ βουλήσει ἀρρήτω.

Ἔτερον

Τοὶς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, Ἱερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, ἀμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταὶς αὐτοῦ ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον

Ζητῶν μὲ τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστουργήσας με, σοῦ τὴν ἀφθορον μήτραν, ὑπέδυ ἄχραντε Κόρη, καὶ λαβὼν μὲ ἐπ' ὅμων, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνεδρίᾳ τιμήσας τὴν Πατρική, σοῦ τὴν ἀνυπερβλητὸν εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομῆτρα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.